

KRISTA HAFNER
ENA ZA PUST

MARJANICA JE BILA NA PUSTNI TOREK DEKLA. SLUŽILA JE V LEPEM GRADU PRI GROFU BURIFURIDURIČKU IN PRI GROFICI BARIFARIDARIČKI.

TISTEGA JUTRA STA BILA GROF IN GROFICA SILNO ZAPOSLENA. GROF JE SEDEL V SVOJI ZAKLADNICI. NA GLAVI JE IMEL ZLATO KRONO, V ROKI PA TEŽKO VREČO DENARJA. PREŠTEVAL JE SVETLE CEKINE. DEBELE POTNE KAPLJE SO MU TEKLE PO TOLSTEM LICU.

TUDI GROFICA JE BILA ZAPOSLENA. SEDELA JE V OBEDNICI. NA GLAVI JE IMELA TEŽKO KRONO, V ROKI PA VELIK ZLAT NOŽ. REŽALA JE TENKE REZINE BELEGA KRUHA IN SI JIH DEBELO MAZALA S PREŠNIM MASLOM IN SLADKIM MEDOM. ZRAVEN JE PILA SLADKO BELO KAVO. TEŽKO JE SOPLA OD SILNEGA NAPORA.

DEKLA MARJANICA PA JE MEDTEM NA GRAJSKEM DVORIŠČU RAZOBEŠALA GROFOVSKO PERILO. RAVNO JE DRŽALA V ROKAH SVILENO GROFOVO SRAJCO, KO SE JE ZGODILO NEKAJ ČUDOVITEGA. IZ BLIŽNJEGA GOZDA JE PRILETELO SEDEM KRILATIH PEVCEV, SEDEM ČRNIH KOSOV IN SE VSEDLO NA SMREKO NA GRAJSKEM VRTU. ZAČELI SO PETI IN SO PELI IN ŽVIŽGALI, DA SE JE NJIH PESEM RAZLIVALA PREKO VSE GROFOVE POSESTI. PRAV NOTRI V

GRAD JE PRODRLA NJIH ČUDOVITA PESEM IN JE ZMOTILA GROFA PRI NJEGOVEM POSLU. POPUSTIL JE SVOJE CEKINE IN PRITEKEL NA MOSTOVŽ, DA BI BOLJE SLIŠAL PRELEPO PETJE. POSTAVIL SI JE STOL K OKNU IN SE NAGNIL PREKO PODOKNICE. ZLATA KRONA JE ZABLESTELA V SONCU.

TUDI GROFICA V OBEDNICI JE ZASLIŠALA ČUDOVITO PETJE. POGOLTNIŁA JE GRIŽLJAJ, KI GA JE IMELA PRAVKAR V USTIH IN STEKLA NA MOSTOVŽ. USEDLA SE JE K DRUGEMU OKNU IN POSLUŠALA.

TUDI MARJANICA JE POSLUŠALA. V ROKAH JE ŠE VEDNO DRŽALA GROFOVO SVILENO SRAJCO IN NEPREMIČNO ZRLA NA SMREKO, ODKODER JE PRIHAJALO ČUDOVITO PETJE. TAKO JE BILA ZAMAKNJENA, DA ŠE NA TO NI POMISLILA, KAKO JO GROF IN GROFICA GLEDATA, KO NA DVORIŠČU STOJI IN POSLUŠA, MESTO DA BI DELALA.

TEDAJ JE PESEM KRILATIH PEVCEV MAHOMA UTIHNILA. IZ JATE NA SMREKI PA SE JE ODTRGAL NAJVEČJI KOS IN PRILETEL NA DVORIŠČE. USEDEL SE JE MARJANICI NA GLAVO IN JO Z RUMENIM KLJUNOM VŠČIPNIL RAVNO NA NOS.

MARJANICA SE JE PRESTRAŠILA IN GROFOVA SRAJCA JI JE ZDRKNILA IZ ROK. SKLONILA SE JE, DA BI JO POBRALA, PA JI JE NA MOKRIH TLEH SPODRSNILO IN JE PADLA KAKOR JE BILA DOLGA IN ŠIROKA.

KO JE GROF TO VIDEL, SE JE PRIČEL SMEJATI. TAKO SE JE SMEJAL, DA SO SE MU TRESLA MASTNA LICA IN TOLSTI PODBRADEK. ŠE OKROGLI TREBUŠČEK SE MU JE PRIČEL TRESTI.

TUDI KRALJICA JE BRUHNILA V SMEH. PLOSKALA JE Z ROKAMI, POSKAKOVALA NA TEŽKIH NOGAH IN SE VSA MAJALA OD SMEHA. ZLATA KRONA SE JI JE ZVALILA Z VZVIŠENE GLAVE.

GROF PA JE PRIJEL GROFICO ZA ROKO IN ZAPLESAL Z NJO PREKO ŠIROKEGA MOSTOVŽA PRAV NOTRI V VELIKE GRAJSKE SOBANE. IN KER JE NA DVORIH TAKO UREJENO, DA MORA GROFA VSE POSNEMATI, JE VES GRAD ZAČEL PLESATI. STOL JE PLESAL Z MIZO, LONEC S POKROVKO, KOZAREC Z DEBELUŠNO STEKLENICO, KOREC S SUHO ZAJEMALKO, TANKA TRSKA Z DEBELIM POLENOM. RAJALI IN PLESALI SO, DA STA SE TRESLA ZEM-LJA IN NEBO, PELI IN VRISKALI VES DAN IN POZNO V NOČ ŠE NISO NEHALI. TEDAJ, NA POLNOČ JE ŽE ŠLO, PA JE NENADOMA REKLO RSK IN GROF IN GROFICA STA POČILA OD SMEHA. IN ZA NJIMA SE JE RAZPOČIL VES GRAD IN RAZPADEL V RAŽVALINE.

TAKRAT SE JE MARJANICA ZBUDILA. POGLEDALA JE OKOLI SEBE IN VIDELA, DA JE ŽE BELI DAN. ZAČUDILA SE JE, DA LEŽI NA TLEH POLEG POSTELJE, PREMISLILA SVOJE SANJE, PA VESELO POSKOČILA IN VZKLIKNILA:

»PA VENDAR ŠE VEM, KAKO JE BILO GROFU IN GROFICI
IME: BURIFURIDURIČEK
IN BARIFARIDARIČKA.«

PA PONOVI ŠE TI, ČE ZNAŠ!

